

Mijn en Dijn **(Wer Hett, de Hett)**

Plattelandskomedie in drie bedrijven

door

ERHARD ASMUS

vertaling

A Smit

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MIJN EN DIJN – WER HETT, DE HETT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ERHARD ASMUS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

TANTE MIEN - ongeveer 50 jaar

TANTE DIEN - haar zuster, ongeveer 48 jaar

LEENDERT - tante Mien's zoon, ongeveer 25 jaar

GERTIE - tante Dien's dochter, ongeveer 22 jaar

FIEKE DE MUNK - huishoudster, ongeveer 45 jaar

JOHAN STORM - knecht, ongeveer 50 jaar

MAAIKE - hulpje, ongeveer 18 jaar

PAUL GRASMEIJER - vertegenwoordiger, ongeveer 38 jaar

DECOR:

De opkamer in boerderij " DE LINDENHOF ". In de achterwand bevindt zich de deur die leidt naar de keuken en het erf. Linksvoor bevindt zich de deur naar tante Dien's vertrekken en rechtsvoor die van tante Mien.

Links, naast de deur middenachter, staat een grote kast, rechts staat op die plaats een dressoir. Linksvoor en rechtsvoor tussen de respectievelijke deuren en kasten bevindt zich een raam. Middenvoor staat een grote tafel met links en rechts een stoel en twee stoelen er achter.

Verdere inrichting naar eigen inzicht.

EERSTE BEDRIJF

Het is vijf uur 's ochtends. Men hoort de haan kraaien en het slaan van de klok.

JOHAN (*kijkt voorzichtig om de hoek van de deur middenachter. Hij luistert*): Mooi, alles ligt hier nog in Morpheus armen. Nou moet ik opschieten anders kom ik niet aan mijn dagelijkse verplichting toe. (*komt binnen, zet zijn klompen bij de deur, loopt op zijn tenen naar de grote kast, die hij vluchtig doorzoekt*) Wel pot- verdorie, heeft die rollade 'm verstopt? ..... Ha, gelukkig hier is-ie. (*houdt een jeneverfles tegen het licht en smakt met zijn tong*) Hm, "Beter dat ik nu een borrel neem, dan de hele dag geen één!" (*houdt de fles op naar de linkerdeur*) Op uw gezondheid, hoog weledelgeboren zeer achtenswaardige mevrouw de gemeentesecretaris, met de groetjes van Johan! (*neemt een gulzige slok. Houdt de fles weer tegen het licht*) Ach, zo'n klein slokje zal ze niet merken. Eigenlijk heb ik het niet zo op die alcoholische dranken, maar ja, je moet wat voor de gezondheid over hebben. (*neemt weer een slok. Houdt de fles omhoog*) Oh jee, teveel! (*kijkt zoekend om zich heen, ontwaart een vaas met bloemen*) Het doel heiligt de middelen, zullen we maar zeggen. (*haalt de bloemen uit de vaas en vult de fles met het bloemenwater*) Zo, het percentage daalt een ietsje, maar de hoeveelheid is gered! (*er komt geluid van links. Johan schrikt en luistert*) Verdomd daar komt iemand! (*kijkt snel om zich heen en verdwijnt in de kast. Hij sluit de kastdeur*)

GERTIE (*komt op van links. Zij draagt een joggingpak. Loopt met opgeheven knieën een aantal malen rond de tafel. Gaat vervolgens over op gymnastiekoefeningen*): Een en twee en drie en vier en hoog en laag en rechts en links en voor en terug....

JOHAN (*opent ondertussen de kastdeur en bekijkt met groeiende verbazing Gertie's verrichtingen*)

GERTIE (*springt naar voor en achter*): Een en twee en drie en vier en vijf en zes en zeven, acht en negen, tien... (*belandt nabij de kastdeur en slaat in het vuur van haar oefeningen met haar hand tegen de kastdeur, die tegen het hoofd van Johan knalt*)

JOHAN (*valt terug in de kast*): Auw!

GERTIE (*die de gil van Johan niet heeft gehoord grijpt van pijn naar haar hand die ze tussen haar benen houdt en gaat vervolgens hinkend links af*) Aiaiai.

FIEKE (*komt van middenachter op. Zij draagt een hoofddoek en een schort. In haar hand heeft zij een stofdoek. Zij ziet de vaas en de bos bloemen, die er naast ligt*): Welja, ga d'r maar bij liggen. (*doet de bloemen terug in de vaas*)

MAAIKE (*is ondertussen opgekomen van middenachter. Ook zij draagt een hoofddoek en schort en heeft een stofdoek in haar hand*): Hè get, wat een lucht hier. (*opent het rechterraam*)

FIEKE (*opent het linkerraam*): Inderdaad, die stank van jullie is niet te harden!

MAAIKE: Pah, je zult je eigen stank bedoelen, kakmadame. (*beiden lopen ieder op hun helft stof af te nemen*)

FIEKE (*bekijkt Maaïke's werk*): Noem je dat werken?

MAAIKE: Bemoei je met je eigen helft!

FIEKE (*gaat verder werken*): Als ik jouw bazin was...

MAAIKE (*onderbreekt*): Dat ben je niet, bovendien zijn mijn werkgevers heel tevreden.

FIEKE: Jouw werkgevers? Bedoel je tante Mien en Leendert?! (*lacht*) Laat me niet lachen. Boeren, dat zijn ze met maar een halve boerderij onder hun gat.

MAAIKE: Toevallig wel de andere helft van die halfzachte werkgevers van jou. Of wou je beweren dat hare heiligheid mevrouw de gemeentesecretaris en haar hoogstaande dochter meer geërfd hebben?

FIEKE: Misschien niet meer, maar wel beter! (*stoft pijnlijk precies langs de middenlijn*)

MAAIKE (*evenzo*): Ik wou dat onze boer zaliger, moge hij ruste in vrede, zijn zusters beter gekend had, dan had hij tante Mien de hele erfenis gegeven.

FIEKE (*klopt stofdoek uit boven de helft van Maaïke*)

MAAIKE (*evenzo, daarbij halfluid zingend*): "Fieke, wat loop je weer te zieke...."

FIEKE (*dreigend*): Wat zing je daar?

MAAIKE (*neuriet het melodietje*)

FIEKE (*slaat Maaïke met de stofdoek om de oren*): Ik zal je lopen zieken, rotmeid!

MAAIKE (*trekt de schort over zich heen*): Ik mag hier toch zeker zingen wat ik wil, niet! ..... Johan zingt het ook altijd.

FIEKE (*stopt met slaan. Zeer verontwaardigd*): Johan?... Dat lieg je. Johan zingt zoiets niet ... (*onzeker*) Zingt Johan dat?

MAAIKE: Hij doet niet anders. (*begint met het dekken van de rechter tafelhelft. Lacht*) Nou kan je de hoop wel opgeven, niet?

FIEKE (*begint met het dekken van de linkerhelft van de tafel*): Ach wat weet jij ervan, dom wicht. Dat loopt hier te flirten met die aap van een Leendert terwijl ze al verkering heeft met een ander.... nou ja, met zo'n verkering zou ik ook met een 'ander gaan flirten...

MAAIKE: Weet je wat het met jou is? Je bent gewoon jaloers dat ik zoveel aftrek heb bij de kerels.

FIEKE: Dat soort dingen leer je zeker uit die romannetjes van je? Ach kind, je bent er helemaal door verpest. In mijn tijd lieten we de kerels nog voor ons vechten!

MAAIKE (*lacht. Loopt richting middenachter*): Nou, dat heeft blijkbaar weinig zin gehad. (*af*)

FIEKE (*kijkt Maaïke geïrriteerd na*): Wat nou, wat nou, wat nou.... (*bedenkt zich*) Tja, d'r zit misschien wel wat in. Als die Johan toch maar 'n3 iets liet merken.

JOHAN (*kreunt vanuit de kast*) FIEKE (*schrikt*): Wat... wat is dat?

JOHAN (*kreunt nogmaals. Maakt wat kabaal. De kast beweegt enigszins*)

FIEKE (*kijkt richting kast*): Aaaaaahhhh! De kast! D'r zit wat in de kast! (*rent middenachter af*) Johan....

Johan!

JOHAN (*komt na even kreunend en steunend uit de kast. Hij heeft een buil op zijn hoofd*): Moet dat lawaai? Kan een mens dan nooit eens even rust hebben. Tjongejonge (*grijpt naar zijn hoofd*) nooit geweten dat er zoveel sterren aan de hemel staan. (*gaat richting middenachter*) Tja, je moet wat voor de gezondheid over hebben. (*af*)

FIEKE (*en Maaïke komen gewapend met hooivork en dorsvlegel van middenachter op*): Stil, anders hoort dat stuk ongedierte ons nog! Als jij die kant neemt dan neem ik de andere kant, je rukt de deur open zodat ik 'm met de hooivork kan bedwingen en dan sla jij 'm met die vlegel de kop doormidden. Begrepen? MAAIKE (*knikt ijverig*)

FIEKE: Op de plaatsen.... klaar... af!

MAAIKE (*rukt de kastdeur open*)

FIEKE (*met dichtgeknepen ogen*): Handen omhoog! (*doet na even haar ogen open en kijkt verbaasd in de kast*) Niets?! ..... De kast is leeg.

MAAIKE (*kijkt ook in de kast. Begint te lachen*): Nou, waar is dat stuk ongedierte van je? (*lacht*) "Fieke, wat loop je weer te zieke..." (*loopt lachend en snel middenachter af*)

FIEKE (*met hooivork in de aanslag achter Maaïke aan*): Hou op, want ik prik je met m'n vork in je billen en rooster je boven een

vuurtje tot je gaar bent. *(keert zich woedend om. Ziet de klompen van Johan naast de deur)* Wat krijgen we nou? *(neemt de klompen op)* Johan's klompen hier? *(loert naar de deuren links en rechts)* Zal hij misschien op vrijersvoeten zijn, die sluiper? Aha, nou zal ik hém eens opjagen! *(gaat met hooivork en klompen middenachter af)*

JOHAN *(na even gaat de deur middenachter open en er verschijnt een hand, die hoogst waarschijnlijk naar de klompen zoekt. Johan verschijnt):* Wel potverdomme, ik heb mijn klompen hier toch neergezet. *(doorzoekt de grote kast)*

MAAIKE *(met koffieservies voor twee personen van middenachter op):* Goeiemorgen! Ook naar ongedierte op zoek?

JOHAN *(schrikt en keert zich snel om):* Oh .. eh... goeiemorgen,.... eh, zeg, heb jij mijn klompen soms gezien?

MAAIKE: Je klompen? Staan ze niet in de kast van tante Dien?

JOHAN *(lacht schaapachtig):* Ja zie je, met deze warmte heb ik wel eens last van slaapwandelen ..... en nou ben ik vannacht in deze kamer verzeild geraakt...

MAAIKE *(onderbreekt):* .. en heb je je klompen in tante Dien haar kast gezet.

JOHAN: Ja, zoiets....

MAAIKE *(zet het koffieservies rechts op tafel en loopt schalks naar Johan toe):* Vertel mij eens, wat zoek jij in die kast?

JOHAN: Dat zeg ik toch, meisje... hoe moet ik nou weten waar de slaap mij naar toe leidt? Je weet toch dat wanneer iemand slaapwandelt...

MAAIKE: ... hij rechtstreeks naar de kast van tante Dien loopt voor een borrel! Toch?

JOHAN: Zou 't ? Zou ik in mijn slaap weten waar tante Dien haar jenever heeft verstopt? *(Maaïke lacht. Johan kijkt schuld bewust)* Jij verraadt me niet, hè Maaïke.

MAAIKE *(hartelijk):* Nee hoor, Johan. En al helemaal niet omdat het tante Dien haar jenever is. *(wijst op de buil op Johan' Ss hoofd)* Wat heb jij nou op je kop?

JOHAN *(bevoelt zijn hoofd):* Op m'n kop?... Ach ja, ik droomde dat ik Mohammed Ali was en ik kreeg net een stevige linkse toen ik wakker werd en nou zit ik met een aardappel van een buil op m'n kop.

MAAIKE: En dat moet ik geloven? *(begint met het uitserveren van de koffie)*

JOHAN: Ja, ik zou het ook niet geloofd hebben als het niet m'n eigen schedel was. Maar zeg eens, weet jij waar mijn klompen zijn?

MAAIKE: Tja, als je ze hier hebt neergezet vrees ik dat Fieke ze heeft meegenomen.

JOHAN (*krabt zich op zijn hoofd*): Olala. Als zij ze heeft... Kan jij m'n klompen niet... eh (*maakt steelbeweging*)... meenemen?

MAAIKE: Ik zal 't proberen, maar ik eis wel gevarengeld.

FIEKE (*vanachter*): Johan! Opstaan!

JOHAN (*veelbetekenend*): Ik geloof dat ik ergens nog wel wat werk heb liggen.... (*klimt door het rechterraam*) En denk aan mijn klompen! (*af*)

MAAIKE (*lacht*): Alleen als je belooft op mijn begrafenis te komen!

FIEKE (*van middenachter op met koffie voor twee personen. Loopt naar linker tafelhelft*): Met wie stond jij te praten?

MAAIKE (*onverschillig*): Ach, ik loop mezelf wat te vermaken.

FIEKE: Met herenbezoek, zeker. (*duidt met vinger naar de rechterdeur*)

MAAIKE: Bijna goed! Maar dan iets meer van links. (*duidt met vinger naar het rechterraam*)

FIEKE: Bah, wat is de jeugd toch verdorven. Toen ik nog jong was...

MAAIKE (*onderbreekt*): Ik weet 't, Fieke, maar we leven helaas niet meer in de prehistorie. (*opent de rechterkamerdeur en roept*) Tante Mien, opstaan! De koffie is klaar! (*dan snel middenachter af*)

FIEKE (*roept Maaïke na*): Ik ben tenminste nog fatsoenlijk gebleven! (*opent de linkerkamerdeur en roept*) Tante Dien, opstaan. (*loopt terug*) Oh ja, da's waar ook... (*schreeuwt door het venster*) Johan, ben je al klaar?

JOHAN (*vanachter*): Waarmee?

FIEKE: Om hier naar toe te komen!

JOHAN (*komt op zijn sokken en een groot verband om zijn hoofd van middenachter op*): Waar is het slachtoffer?

FIEKE (*roept geschrokken uit*): Johan! Je hoofd! Wat is er gebeurd? Hier, ga zitten. Wil je water? Zal ik de dokter bellen? (*rent als een bezetene heen en weer. Peutert aan zijn verband*) Wie heeft het gedaan? Hebben ze je overvallen? Als ik ze in mijn handen krijg zullen ze ervan lusten... Moet ik de politie halen? Waar is het gebeurd? Hoe zagen ze eruit? 't Waren zeker die jongens van de camping, die deugen nergens voor... Zeg dan toch eens wat!

JOHAN (*heeft al die tijd getracht er tussen te komen en haar van zich afgehouden*): Mag ik? Mens, mens, nog even en je hebt me

onder de zoden...! Ik ben niet ziek, niet overvallen Ik heb ook geen dokter nodig, geen politie, geen pastoor..

FIEKE (*onderbreekt gejaagd*): Maar wat is er dan gebeurd?

JOHAN: Als je het zo graag weten wilt.. (*aarzelt*) Ik heb vannacht m'n hoofd tegen het hek gestoten, meer niet.

FIEKE (*verbaasd*):... Je hoofd tegen het hek gestoten? Ja, ja, dan heb je zeker over het erf rondgekropen.

JOHAN: Over het erf gekropen?

FIEKE: Ja natuurlijk, zatlap, hoe wil je anders je hoofd tegen het hek stoten?

JOHAN: Ach wat, wat gaat het je eigenlijk aan. Ik ben jou toch zeker geen verantwoording schuldig.

FIEKE (*heftig*): Jawel, dat ben je wel. (*jammert*) Ik, die altijd om jou bezorgd ben. Met gevaar voor eigen leven geef ik je tweemaal daags roereieren met spek zodat de drank je niet ten gronde richt...

JOHAN: Welk gevaar loop je dan?

FIEKE: Dat tante Dien of tante Mien het zullen merken. Ik krijg het er helemaal van op mijn zenuwen. En daar komt nog bij dat ik 's nachts niet kan slapen van de zorgen om jou, en jij....

JOHAN: Guttegut, Fieke. Je gaat me toch niet vertellen dat je ziek van mij bent, hè? Geef je hand eens.

FIEKE (*reikt verlegen haar hand. Fluistert verwachtingsvol*): Vraag je mij om mijn hand, Johan?

JOHAN (*telt Fieke' s polsslagen*): ... elf... twaalf ... dertien ...veertien.... vijftien....

FIEKE (*kijkt niet begrijpend*): Moet je eerst aftellen voordat je me durft te vragen, Johan?

JOHAN (*kijkt Fieke in de ogen*): Heb jij iets verkeerd gegeten? Ik denk dat er iets bedorvens in je maag zit.

FIEKE (*haalt haar hand weg*): Is dat alles wat je te zeggen hebt?

JOHAN: Tja, de dokter kan je meer vertellen.

FIEKE (*ontnuchterd*): Oh, kerels! Eerst vragen ze je vinger, dan nemen ze je hand en dan krijg je alles weer terug! Als je maar weet dat je van mij geen roereieren met spek meer krijgt.

JOHAN: Godzijdank.

FIEKE (*uitdagend*): En vertel me nou maar eens waarom jij op je sokken loopt.

JOHAN: Oh ja, mijn klompen... eh.... Ik denk dat de ratten ermee vandoor zijn gegaan.

FIEKE: Ja ja, daarom stonden ze hier vanmorgen zo netjes naast de deur geparkeerd zeker?

JOHAN: Je meent 't. Hadden ze ze hier neer gezet?

FIEKE (*er niet op ingaand*): Zeg eens, waar heb jij vannacht gezeten?

JOHAN (*argwanend*): Waar ik gezeten heb? In bed gelegen, waar anders?

FIEKE: En in welk bed?

JOHAN: Waar denk je? De mijne natuurlijk.

FIEKE: Dat lieg je! Jij bent hier geweest, ouwe rokkenjager. Je klompen bewijzen het.

JOHAN (*kijkt verbaasd naar Fieke. Begint te lachen*): En jij denkt dat ik hier...? (*lacht*) Met tante Mien...? (*lacht*)

Of misschien wel, met tante Dien...? (*lacht*) FIEKE: Je vergeet nog iemand.

JOHAN (*denkt na*): Oh, jij bedoelt....? Tjongejonge, Fieke, waar acht jij mij toe in staat! (*bedenkt zich*) Alhoewel, als ik er zo bij stil sta. Lekker jong, sportief (*geeft vorm met de handen*), mooi lijfie.. FIEKE (*verkoopt Johan een klap*)

JOHAN: AAAAuuuuuuwwwww!

FIEKE: Nou weet ik het zeker. Bedrogen heb je me. Ik, die altijd.. (*huilt*)

JOHAN (*wrijft zijn wang*): Bedrogen? Mens, wat zit er in die hersenpan van je! Is het soms een zonde als mijn oude ogen zo'n aardig slank gevalletje haar gymnastiekoefeningen zien doen? (*doet oefeningen voor*) En een en twee en voor en terug en links en rechts. (*kijkt of hij de kast niet raakt*) Zoiets heb jij nog nooit gedaan. Misschien ben je daarom wel zo.... zo...

FIEKE: Wat ben ik?

JOHAN: Nou, zo... eh... rond en kwabbelig.

FIEKE (*staart Johan verontwaardigd aan*): Rond en.... kwabbelig? (*springt op. Slaat handen voor het gezicht en gaat richting middenachter*) Oh, kerels. (*huilend af*)

JOHAN: heb ik iets verkeerd gezegd? (*maakt gebaar*) Ach, vrouwen. (*ook middenachter af*)

DIEN (*een verwaande, keurig geklede vrouw. Komt op van links. Overziet de situatie. Loopt snel naar de kast, pakt de jeneverfles en houdt het tegen het licht*): Vreemd, alweer meer? Het lijkt wel of die fles niet op wil! (*neemt een slok en verwerkt met afgrijzen de smaak*) Wat smaakt het toch vies. (*bevoelt bezorgd haar maag*) Zal ik iets mankeren? (*geluid van rechts. Zij doet snel de jeneverfles terug in de kast en pakt een boek*)

MIEN (*een alledaagse, slecht geklede vrouw. Op van rechts*): Mogge Dien.

DIEN: Goedemorgen, Mien. *(roept door de linkerdeur)* Gertie, het ontbijt is geserveerd.

MIEN *(pakt ondertussen de krant van het dressoir en roept vervolgens door de rechterdeur)*: Leendert, eten! *(beiden nemen ieder aan hun kant van de tafel plaats. Dien leest haar boek en Mien leest de krant)*

DIEN *(citeert uit haar boek)*: "Zoals sneeuw bij de zomer en regen bij de oogsttijd, zo past aanzien bij een dwaas".

MIEN *(leest uit de krant)*: "Eerst nog wat zon maar in de loop van de dag toenemende bewolking. Zwakke tot matige zuidoostenwind. Vooruitzichten: Overwegend bewolkt met regen en kans op onweer."

DIEN *(vanachter haar boek)*: Onweer? Nonsens. Het lot bepaalt het weer en aangezien het lot ons gunstig gezind is, zeg ik dat de zon blijft schijnen.

MIEN *(neemt koffie)*: Volgens het weerbericht komt er onweer...

DIEN *(neemt ook koffie)*: En volgens mij komt er geen onweer.

MIEN *(fijntjes)*: Als er volgens jou geen onweer komt, dan kan ik vandaag de trekker wel weer nemen. Doe jij de omheining.

DIEN: Dat zou je wel mooi uitkomen, niet. Nee, lieve

Mien, hoe graag ik het je ook gun, vandaag is de trekker van mij en doe jij de omheining. Om de dag, denk aan de afspraak.

MIEN: Maar volgens jou blijft de zon toch schijnen?!

Wat maakt het dan uit wie wat doet.

DIEN: Dat maakt alles uit. Als het toch gaat onweren

heb jij je hooi binnen en ik het nakijken. Ik ben niet op mijn achterhoofd gevallen.

MIEN: En als het nou niet gaat onweren?

DIEN: En als het nou wel gaat onweren?

MIEN: Het gaat niet onweren.

DIEN: Het gaat wel onweren.

MIEN: Daar gaan we weer. Kunnen we het nou nooit ergens over eens zijn?

DIEN: Waarover moeten wij het nou eens zijn? Onze broer zaliger heeft zijn testament toch zo opgesteld dat geen van ons beiden ook maar iets tekort komt? Het huis, het land, het vee alles is eerlijk verdeeld.

MIEN: Inderdaad. Voor jou een ietsje meer dan voor mij.

DIEN: Ja natuurlijk. Ik als weduwe van een gemeentesecretaris heb daar recht op. Ik zeg maar zo "Men slaapt zoals zijn bed is opgemaakt". Jij had ook een goede partij kunnen krijgen, maar nee, hoor, Mien wilde liever met een of ander keuterboer vrijen,

die niets had, niets kon, niets deed en er niet eens lang was!
Bovendien had je niet zo dom moeten zijn om alles te verkopen.

MIEN: Ik heb nergens spijt van. Ik ben gelukkig getrouwd geweest en Leendert heeft kunnen studeren. (*stilte*) Maar kunnen we wat die trekker betreft geen betere afspraak maken? Vanmiddag zijn we wel klaar en dan kan Leendert jou daarna helpen. Dan ben jij ook voor vanavond binnen.

DIEN: Nee, daar wil ik niets van weten.

MIEN: Maar waarom niet?

DIEN: Nou moet je eens goed naar mij luisteren, lieve zus van me. Mijn mening is dat ieder mens een mening moet hebben. Mijn man zaliger had een mening dus heb ik ook recht op een mening. En mijn mening is dat de trekker vandaag van mij is.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto